

– Lov 2/2000, af 31. maj, til ændring af lov 5/1995, af 22. marts, om dyrebeskyttelse, La Rioja.«

Ambassaden har endvidere oplyst, at man forinden i forbindelse med en telefonisk henvendelse til det spanske justitsministerium, juridisk rådgiver Maria Dolores Diez, fik oplyst følgende:

»De barbariske henrettelsesmetoder af hunde, herunder væddeløbshunde, er historisk befinget og stammer fra en tid, hvor landbefolkningen ikke havde adgang til dyrlæger. Dette er ikke længere gældende, og der skulle være adgang til dyrlæger i de fleste spanske kommuner. I henhold til nugældende spansk lovgivning er de omtalte former for dyremishandling og aflivning forbudt. Dette fremgår både af den spanske straffelovs § 632 samt af de autonome regioners lovgivninger om dyrebeskyttelse.

Ordlyden af straffelovens § 632 er følgende:

Personer, der på grusom vis mishandler husdyr eller andre dyr i ikke lovmæssig tilladte forestillinger, straffes med bøder fra 10 til 60 dage.

Maris Dolores Diez oplyste, at det er de autonome regioners kompetence at påse overholdelsen af lovgivningen.

I det spanske justitsministerium er det opfattet, at der er tale om et begrænset antal ulovlige aflivninger af væddeløbshunde og at de lokale myndigheder i meget vid udstrækning forsøger at finde de skyldige og retsforfølge disse. Der er ikke i lovgivningen mulighed for at idømme fængselsstraf, men bødestraf op til 18.000 euro. En bødestraf, alt efter omstændighederne, vil jf. Maria Dolores Diez ikke sjældent være på omkring 15.000 euro.

Maria Dolores Diez oplyste afslutningsvist, at mange dyreværnsforeninger og civilsamfundet generelt er opmærksom på problemet, og presser på for at opnå skærpede straffe for dyremishandling af den omhandlede karakter.«

Justitsministeriet finder på baggrund af disse oplysninger ikke, at der er grundlag for, at man fra dansk side arbejder på at søge gennemført et forbud rettet mod de i spørgsmålet nævnte forhold i Spanien.

Ad spm. nr. S 2302

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Christian H. Hansen stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2001-02 (2. samling), forhandlingerne side 8020, lød således:

Til justitsministeren (29/5 02) af:

Christian H. Hansen (DF):

»Vil ministeren, ligesom blandt andet Italien og USA, gennemføre importforbud, der hindrer, at danske forbrugere i detailhandlen tilbydes produkter af skind og pelse, der er fremstillet af hunde og katte, der er aflivet på den mest grusomme måde eller flået levende, og som nu sælges i handlen under falske varebetegnelser for at vildlede forbrugerne?«

Supplerende svar (15/8 02)

Justitsministeren (Lene Espersen):

1. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet bl.a. Miljøministeriet (Skov og Naturstyrelsen), Forbrugerstyrelsen samt Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri om at oplyse, i hvilket omfang regler under disse myndigheders områder regulerer det rejste spørgsmål.

Endvidere har Justitsministeriet indhentet en udtalelse fra Udenrigsministeriet om, hvorvidt der inden for Udenrigsministeriets område findes regler, herunder internationale handelsaftaler, der er af betydning for det rejste spørgsmål.

Baggrunden herfor er, at spørgsmålet om at indføre et importforbud begrundet i dyreværns-mæssige hensyn i udlandet umiddelbart synes at falde uden for de hensyn, Justitsministeriet varetager i medfør af dyreværnslovgivningen. Dyreværnslovgivningen tager således som udgangspunkt alene sigte på dyrevelfærd her i landet.

Endvidere kan indførelse af et importforbud rejse spørgsmål om overensstemmelse med de internationale handelsaftaler i WTO (GATT-aftalen) samt reglerne om varernes fri bevægelighed i EU.

Som det fremgår af nedenstående besvarelse, er det ud fra en samlet vurdering af de nationale og internationale reglers betydning for det rejste spørgsmål Justitsministeriets opfattelse, at den mest optimale løsning vil være, at et importfor-